

शनिवारची डायरी - ठाणे वेधचा एक उपक्रम.

यात सहभागी होणारे सर्व लहान थोर आपल्या तीन दिवसांचा अनुभव आणि मनात उमटलेले तरंग या डायरीच्या रुपाने व्यक्त करतात.

२०१३ तील जगण्याचा ताल आणि तोल या सुत्रावरील वेधमधील प्रातिनीधीक स्वरूपातील डायरीची पाने

- तन्वी जोशी

इयत्ता : ११ वी

काळाच्या ओघात खूप वाहत राहतो आपण... कधी स्वतःच्या मर्जीने तर कधी दुसऱ्यांच्या... जेव्हा स्वतःचं डोकं, बुद्धी चालेनाशी होते, तेव्हा वाहावत जाणं फार सोपं वाटायला लागतं... ज्याच्या त्याच्या विचारशक्तीप्रमाणे जो-तो पुढे जात राहतो. यात मुख्य असतात ते क्षण... जे आपल्याला खरोखर जगायला शिकवतात... ते क्षण...

I.P.H.... Institute of Psychological Health... गेल्या २०-२१ वर्षांपासून या संस्थेचा चालू असलेला एक अप्रतिम उपक्रम म्हणजे 'वेध' सुदैवाने गेल्या तीन वर्षांपासून माझ्याच शाळेच्या पटांगणात मला या कार्यक्रमाला उपस्थित राहण्याची संधी मिळाली.

खरं जगणं म्हणजे काय?... नुसतंच जिवंत राहणं अन् खरोखर समरसून जगणं याकडे मी डोळसपणे पहायला शिकले ते यावर्षीच्या 'वेध'मध्ये! मुळात या वेळची themeच फार interesting आहे... कधी-कधी लोकसत्तामधल्या चतुरंग, लोकरंग मधील articles वाचता-वाचता एकदम click होतं- 'अरे! हे जे इथे मांडलंय ते खरं जगणं आहे!' उरलेलं आयुष्य तर फक्त लादलेलं ओझं!

कशाच्या तरी मागे आपण नेहमी पळत असतो... ती गोष्ट मिळाली की, मी satisfy होईन, असं वाटत राहतं... सर्वसामान्य माणसाच्या मनातलेच हे विचार... पण या अन् अशाच अनेक अर्धवट विचारांना 'वेध'मध्ये आलेल्या त्या व्यक्तींची एक-दोन कळीची वाक्यं मोडीत काढतात. खऱ्या जगण्याचा, कर्तृत्वातून घडलेल्या त्या व्यक्तीच्या जीवनाचा 'वेध' घेतला जातो, तो इथे.

आपल्यासारख्याच सर्वसामान्य व्यक्ती... आपल्याचसारखी साधी कुटुंबं... पण आपल्यापेक्षा त्यांच्यात काहीतरी वेगळेपण असतं... जे आम्हा साऱ्यांसाठी inspirational असतं. रोजच्या जगण्यात जगायला शिकवणारं असतं. ज्यांना 'वेध'च्या व्यासपीठावर बोलावलं जातं ते सारे काही आपल्याला आपल्या स्वप्नांच्या मागे आंधळेपणाने पळायला शिकवीत नाही... तर आपली स्वप्नं पूर्ण करीत असताना डोळसपणे 'जगायला' शिकवतात. त्यांच्या success stories आणि failure